

til den ene af disse to andre Sæts. Der er da i Virkeligheden kun to Sæts, idet den tredje Sæts er den samme, kun udtrykt paa en noget anden Maade. Der er altsaa to Sæts, det er det hele, og det kan dog ikke medføre nogen stor Vanskelighed for dem, der skulde beregne, hvorledes Skatten skal betales.

Det ærede kongevalgte Medlem har fremdeles, navnlig i sin Betænkning, udtalt, at han vilde stemme saaledes, at han vilde være med til den Del af vort Forslag, som gaar ud paa, at man skal ophæve Gammelskatten og Land- og Ligningsskatten m. m. og indføre en anden Skat paa faste Ejendomme; derimod kan han ellers ikke være med til vort Forslag. Hvis det ærede Medlem vil fastholde denne Tanke, tror jeg, at han selv vil blive ret overrasket ved Resultatet; thi det, der er foreslaaet fra Folketingets Side, er jo, at der skal paalægges en Indkomstskat, som er beregnet til 8,280,000 Kr. Dernæst maa man erindre, at den Ejendomsskyld hvorom der er Spørgsmaal, for Landejendomme udgør 2,925,000 Kr., og paa andre Ejendomme 1,956,000 Kr., tilsammen 4,881,000 Kr. Hvis man altsaa vil stemme for, at man skulde gaa med til begge disse to Skatter, vilde man komme til at paalægge Befolkningen en ny Skat paa 13,161,000 Kr. Det forekommer mig virkelig urimeligt nu at ville indføre Skatter til et saa overordentligt stort Beløb, samtidig med, at man opgiver en Indtægt paa 10,700,000 Kr., saaledes at man paalægger Befolkningen en Forhøjelse i Skat af omtrent 2½ Mill. Kr. Jeg forstaaer det aldeles ikke; jeg kan derfor ikke tænke mig, hvorledes det ærede Medlem egentlig kan være tilbøjelig til at stemme for det første af disse Forslag om Ophævelse af Gammelskatten m. m., men mod det andet.

Det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (J. P. Jørgensen) har jo i det hele udtalt sin Tilslutning til Flertallets Forslag, om han end havde visse Indvendinger at gøre og visse Ønsker, som han haabede at faa gennemførte. Det forekommer mig, at det ærede Medlem ser rigtigst paa Flertallets Forslag, naar han mener, at det i Virkeligheden vil medføre en betydelig Forbedring i Situationen, og at det er et Forslag,

som man meget vel kan være tjent med at stemme for.

Ahlefeldt-Laurvig: Jeg slutter mig selvfølgelig ganske til det andet Mindretal i Realiteten, mindre til den Motivering, der fremkom fra den ærede Ordfører; og det har glædet mig i høj Grad, at det ærede tredje Mindretal er gaaet saa aldeles sammen med det andet Mindretal, at de i Grunden er ganske enige, maaske mindre i Ordene, men i alt Fald i Meningen. De to Mindretal have i Grunden i Betænkningen udtalt, at de kun i en Henseende gaa imod Flertallet, nemlig med Hensyn til Indkomstkildebeskatningen, ellers følge de Flertallet, og er tilfredse med det i enhver Henseende, hvad Kommunerne angaa. De ere særdeles tilfredse med Ejendoms-skylden og ere i enhver Henseende enige med Flertallet om, at det er rigtigere og naturligere at faa Hartkornsskatten helt afskaffet i Stedet for at faa den overført. Man siger, som naturligt er, at det er mere rationelt og bedre for Landmanden, om hele Gammelskatten eller en Del deraf blev afskaffet. Det glæder mig, som sagt, at det tredje Mindretal er gaaet sammen med os deri, thi hvad mig angaar, har jeg altid gerne villet følge Agrarerne; jeg har altid troet, at vi skulde og maatte have det samme Maal, og jeg har altid ærgret mig og været misfornøjet, naar jeg ikke har kunnet følge Partiet; nu synes det, som om vi ere begyndte at komme paa den samme Vej. Jeg ved, at flere af ærede Kolleger have udtalt sig meget stærkt, og at Agrarerne have gjort det samme, ligesom jeg ogsaa selv har udtalt mig meget skarpt over for Skattelovene. Jeg skal udtale, hvad jeg erindrer, at jeg ogsaa tidligere har anført, at Landmændene ikke ville standse, inden vi have faaet alle Hartkornsskatterne bort, og at vi ikke ville nøjes hverken med en eller to Trediedele, men ganske rolig ville have dem alle bort. Nu have vi opnaaet dette. Intet Menneske kan nægte, at det, som er sket med Flertallets Ændringsforslag, er alt, hvad vi Fortalere for Landbostanden have kunnet ønske, og i Grunden maaske mere, end vi nogen Sinde kunde vente at faa. Det forekommer mig, at jeg vilde være et Vrøvle-